

50 jaar Hardrijders Club Amsterdam

50

The image features the number '50' in a large, bold, sans-serif font. The number is white and is set against a semi-transparent, light-colored background that allows a photograph to be seen through it. The photograph depicts a group of people ice skating on an outdoor rink. The skaters are dressed in dark winter clothing, and the background shows bare trees and a clear sky, suggesting a winter setting. The overall aesthetic is clean and modern.

Uitgave ter gelegenheid van het 50 jarig jubileum van Hardrijdersclub Amsterdam - Maart 2013

Jubileumcommissie/samenstelling boek: Sietske de Haan, Danielle Leijen, Udo Meijer, Herman Offerman (voorzitter), Fons Schouten
Teksten: Carel Donck, Albert Gerritsen, Sietske de Haan, Herman Offerman, Fons Schouten, Marianne van Zuijlen **Foto's:** Soenar Chamid (p15, 45); Ans Gerritsen (p16, 24-29, 31, 32, 35-38, 41); Henk Hagen (p40), Martin de Jong (p5), Herman Offerman (p13, 40); overige foto's eigen bezit van geïnterviewden en van leden van HCA **Eindredactie:** Sietske de Haan **Vormgeving:** Astrid Janssen (www.metdubbel-s.nl) **Druk:** Perka, Maldegem (B) **Met dank aan:** het Goede Doelenfonds voor ING medewerkers **Bestuur:** Albert Gerritsen (voorzitter), Wim Heikoop (secretaris), Udo Meijer (penningmeester), Joke Wittenberg (administratie), Danielle Leijen (technische commissie), Josje Heikoop (organisatie jeugdschaatsen)

Inhoud

- 7. Voorwoord
- 9. Honderd centen actie
- 10. Van clubbulletin naar OUP
- 13. Het HCA logo
- 14. Schaatshelden
- 15. Sprinter versus marathonrijder
- 18. Geschiedenis van een schaatspakje
- 20. Het tijdperk van Van Leenders
- 22. De schaatshelden van nu
- 23. Nachtelijke rondjes
- 26. Amsterdamse hardrijders
- 32. Bestuursleden
- 34. Jong geleerd
- 38. Berlijn, Zakopane, Baselga...
- 40. Pupillen op reis
- 41. Keizersrace
- 42. Pupil en master
- 43. De mannen achter de schermen
- 44. Het zit in de genen
- 46. Niet bij schaatsen alleen

Voorwoord

Het 50-jarig jubileum van onze Hardrijdersclub Amsterdam valt misschien in het niet vergeleken met het soms wel honderdjarig bestaan van vele andere ijsclubs, maar de reden van onze oprichting was natuurlijk van een andere orde dan van een reguliere (natuur)ijsclub. De HCA ontstond als gevolg van de opening van de eerste kunstijsbaan van Nederland, de Jaap Edenbaan. Er zijn nu nog diverse leden die aan de oprichting van de vereniging hebben meegewerkt en er goede herinneringen aan bewaren.

Omdat het de eerste schaatsvereniging bij een kunstijsbaan was, werden veel schaatsers meteen lid om voor hun (top)sporttraining niet meer afhankelijk te zijn van een reis naar een buitenlandse natuurijsbaan. De HCA

heeft op deze manier heel wat illustere leden en toppers voortgebracht. Maar dat waren vaak ook leden die met de komst van meer kunstijsbanen in Nederland uitweken naar een ijsbaan dichterbij huis. Zo niet de oprichters van het eerste uur en de vele leden uit Amsterdam en omgeving van latere jaren.

De jubileumcommissie heeft de uitdaging opgepakt om over deze vijftig jaar HCA een jubileumboek samen te stellen. Op het ijs zijn er extra activiteiten georganiseerd in het kader van dit jubileum. Al met al zijn velen van ons bezig geweest om dit 50-jarig bestaan op een bescheiden maar onvergetelijke wijze te kunnen vieren. Het zijn deze mensen en al die anderen, waarvan u er ongetwijfeld velen tegenkomt in dit boek, die er voor gezorgd hebben dat de HCA staat waar zij nu staat. De afsluiting van ons jubileumjaar vindt plaats op de plek waar wij al meer dan 25 jaar gastvrijheid genieten, waar we steeds terecht kunnen na al onze activiteiten, trainingsavonden, interclubwedstrijden en clubkampioenschappen, de Skeeve Skaes. Ik hoop iedereen op deze avond te hebben mogen begroeten en ik vertrouw erop dat we er als huidige leden van de HCA een onvergetelijke avond van hebben gemaakt. Rest mij nog om iedereen die zich op welke wijze dan ook gedurende die afgelopen vijftig seizoenen heeft ingezet voor onze HCA heel hartelijk te bedanken.

Albert Gerritsen

Vijfentwintig plus vijfentwintig is vijftig, dus als het vijfentwintigjarig jubileum in 1988 gevierd is, dan is het vijftigjarig jubileum in 2013 en is de HCA opgericht in 1963. Simpel... dachten de leden van de jubileumcommissie. Tot onze blik viel op een oproep in een Op Uw Plaatsen van 1977. Naast de clubkampioenen van dat jaar staat een kadertje met:

Tja, wat moesten we daar nu mee? Zouden we ons in 1988 dan zo vergist hebben?

Vervolgens komen de statuten tussen een stapel oude OUPs te voorschijn.

Artikel 1: De vereniging draagt de naam *Hardrijders Club Amsterdam* (H.C.A.), is opgericht op 1 september 1967 te Amsterdam als voortzetting van de op 14 maart 1950 als zodanig geïnstalleerde afdeling Amsterdam van de op 5 mei 1929 opgerichte en op 2 september 1967 ontbonden Nederlandse Vereniging tot Bevordering van het Hardrijden op de Schaats (N.V.B.H.S.).

Oudgedienden durven echter hun hand in het vuur te

steken voor de '1963-versie'. En in 1988 heeft de jubileumcommissie zich over deze zelfde kwestie ook al het hoofd gebroken en verslag gedaan van hun naspeuringen in hún jubileumboek. Daarin staat een afbeelding van een exemplaar van het Club-Bulletin van 27 maart 1963; Hardrijders Club Amsterdam – N.V.B.H.S. staat er boven. En die commissie heeft HCA-contributiekaarten uit 1963 in handen gehad. Maar, onduidelijk blijft het.

Dat moet het bestuur in 1992 ook gedacht hebben. Want nog wat verder bladeren in het OUP-archief levert de volgende vondst op: in de OUP van april 1992 staat het voorstel tot statutenwijziging zoals het bestuur in dat jaar onder voorzitterschap van Arie Griffioen voorbereid heeft. De gewijzigde tekst voor artikel 1 luidt:

De vereniging draagt de naam Hardrijdersclub Amsterdam (H.C.A.). De Vereniging is opgericht in maart 1963, welke oprichting statutair bevestigd is op 1 september 1967 te Amsterdam.

In de toelichting staat alleen dát er verwarring is over de oprichtingsdatum, niet waardoor die verwarring ontstaan is. Maar waar de vorige jubileumcommissie vermoedde misschien wel te laat te zijn met een jubileumfeest op 10 maart 1989, weten wij zeker dat we goed zitten:

Tussen maart 1963 en maart 2013 zit precies vijftig jaar! En die honderd centen actie vinden wij niet voor herhaling vatbaar...

Van Club-bulletin naar Op Uw Plaatsen

Als we in de archieven duiken en het stof van jaren wegblazen, zien we in 1963 de eerste voorzichtige contouren van een clubblaadje opdoemen. 'Blaadje' is inderdaad het juiste woord, want het was letterlijk maar één blaadje met de prozaische naam: Club-bulletin.

Eind jaren zestig verschijnt het eerste nummer van een echt clubblad met de naam H.C.A. Nieuws. Op de cover staat een afbeelding van twee hardrijders in echte ouderwetse stayershouding. Wat opvalt aan de stijl van de rijders is de positie van de schaatsen ten opzichte van elkaar. Je hoort het de ijstrainers van destijds nog roepen: 'Schaats zover mogelijk vóór je neerzetten op het ijs.'

Om de kosten te dekken deden de eerste advertenties hun intrede. Kat's Rijwielhuis adverteert met een racefiets in diverse kleuren met, jawel, tien versnellingen. Kosten: F 189,50 Dat waren nog eens tijden!

In die tijd werd dit soort blaadjes gestencild. De personal computer was er nog lang niet en het blad laten drukken was veel te duur. Voor de jongeren onder ons, stencilen is een druktechniek waarbij je eerst met een ouderwetse type-

machine de letters op speciaal papier met een waslaag moest typen. Daarna bevestigde je dat vel op een apparaat dat veel weg had van een klein draaiorgel. Hierin draaide een stuk canvas over met inkt gesmeerde rollen en zo werden afdrucken gemaakt. Als je er heel goed in was, kwamen je handen en kleding niet helemaal onder de inkt. En als je nog meer oefende, kon je de bladen zonder vlekken afdrucken. Kortom, tamelijk bewerkelijk.

In 1973 namen o.a. Herman Offerman en Fons Schouten het initiatief om het clubblad nieuw leven in te blazen. Er werd hoog ingezet: aan het bestuur werd een ruimer budget gevraagd, het blad moest professioneler worden. Gekozen werd voor een heus krantenformaat en voor het eerst zien we de huidige naam verschijnen: Op Uw Plaatsen.

Er is nooit één los nummer van deze krant verkocht, maar de vermelding rechts boven 'losse nummers F 0,50' verraadde de ambitie.

Het blad telde een stuk of tien goed betalende vaste adverteerders. Op de cover zien we een in ouderwetse starthouding staande schaatser.

OP UW PLAATSEN...

officieel orgaan van de H.C.A.

Publiek nr. 1, 1980

AAN DE START VAN ONS NIEUWE BLAD...

Het opstartmoment is een spannend ogenblik voor de leden van de H.C.A. Het is de tijd om de handen in elkaar te slaan en de toekomst te bouwen. Dit is de tijd om de leden te betrekken en de club te laten groeien. Het is de tijd om de leden te laten zien dat de club er is voor hen en dat de club er is voor de sport. Het is de tijd om de leden te laten zien dat de club er is voor de sport en dat de club er is voor de sport.

AFSCHEID VAN ONZE VOORZITTER

De afgang van onze voorzitter is een groot verlies voor de club. Hij heeft ons vele jaren lang met zijn wijsheid en zijn passie geleid. Hij heeft ons geholpen om de club te laten groeien en de sport te laten ontwikkelen. Hij heeft ons laten zien dat de club er is voor de sport en dat de club er is voor de sport.

Algemene leden Vergadering

Agenda	Agenda
19:00 uur	19:00 uur
19:15 uur	19:15 uur
19:30 uur	19:30 uur
19:45 uur	19:45 uur
20:00 uur	20:00 uur
20:15 uur	20:15 uur
20:30 uur	20:30 uur
20:45 uur	20:45 uur
21:00 uur	21:00 uur
21:15 uur	21:15 uur
21:30 uur	21:30 uur
21:45 uur	21:45 uur
22:00 uur	22:00 uur
22:15 uur	22:15 uur
22:30 uur	22:30 uur
22:45 uur	22:45 uur
23:00 uur	23:00 uur
23:15 uur	23:15 uur
23:30 uur	23:30 uur
23:45 uur	23:45 uur
00:00 uur	00:00 uur

Officieel orgaan van de Hardrijders Club Amsterdam

Post Bestelnummer Amsterdam

Op Uw Plaatsen

Hardrijders Club Amsterdam

P.O. Box 31, 1019 SD Amsterdam

Hiervoor stond de schaatser Co Gieling model. In ieder nummer van het blad verscheen een aflevering van het stripverhaal 'Theo Startschot'. Rond 1980 werd van het krantenmodel afgestapt en ontstond het huidige A5 formaat van ons clubblad. In het begin werd ook dat nog op de ouderwetse typemachine getypt. Later in de tachtiger jaren werd de pc meer toegankelijk en kon de opmaak op een echte computer worden gedaan. Zo'n apparaat had minder werkgeheugen dan het huidige speelgoed van onze (klein)kinderen, maar het maakte dit soort karweitjes wel een stuk gemakkelijker. Intussen werd door Jaap van der Spek de website ontwikkeld tot een veelzijdig en gestroomlijnd communicatiemiddel. De laatste uitslagen, het laatste nieuws, foto's, zelfs films, alles is er te vinden. Het lijkt nu dan ook een kwestie van tijd dat de website de rol van het clubblad helemaal zal gaan overnemen. Want het maken en verzenden van de papieren OUP is tijdrovend en bewerkelijk en de website is per definitie veel sneller en actueler. Zo gaat er iets verloren en krijgen we er iets anders, iets beters, voor terug.

Het HCA-logo

De man die tegenover mij zit is 75 jaar en geen onbekende in de HCA historie. Kwam uit de Amsterdamse Indische buurt en was een buurjongen van Olympisch schaatskampioen Carry Geijssen. Als jongeman van 25 maakte hij ons HCA logo. Hij rijdt nog veelvuldig op de baan in Hoorn, maar besloot onlangs achter het wedstrijdgebouwen een punt te zetten en afscheid te nemen van 'zijn' marathon competitie... Hessel van Wijngaarden.

Dat hij geïnterviewd wordt, nou tot daaraan toe, maar over het HCA logo? "Dat is toch niet te geloven. Een logo dat al 50 jaar de club versiert. Een eer dat het ongewijzigd is gebleven" zegt hij met enige trots. Bij het oprichten van onze club werd hij als reclameman en later zelfstandig grafisch ontwerper gevraagd een ontwerp te maken. Het gegeven was een lidmaatschapskaart en een logo. Hij bedacht een traditioneel plaatje met een houten schaats en wilde daar geen stalen 'noor' in zetten. Rondom het logo staan sterk uitvergroete ijskristallen en natuurlijk het Amsterdamse wapen rondom versierd met gouden linten en de letters HCA.

Hessel schaatst zijn rondjes nog lekker mee. Heeft nog heerlijke hobby's als vissen en fietsen. Dat blijkt als ik hem nog iets wil vragen en zijn 06-nummer wordt opgenomen in Noorwegen, waar hij uitbundig zijn verhaal doet bij zijn hut langs de waterkant. "Is het trouwens ook nog mogelijk een keertje met je mee te trainen op de Jaap Edenbaan?" vraagt Hessel. En zo zal hij dit seizoen na een lange tijd weer eens op zijn 'thuis' baan zijn rondjes rijden.

schaatshelden

Herman Buyen (1917-1986)

8 x NK, 1 x EK, 2 x WK

Piet Meijer (1943)

8 x NK

Beppie Geijsszen (1945)

8 x NK

Carry Geijsszen (1947)

8 x NK, 6 x WK, 1 x WK sprint,
1968 OS goud en zilver

Frits Bartling (1947)

3 x NK, 2 x EK

Henk Portengen (1948)

2 x Ned. kampioen marathon

Elly van den Brom (1949)

8 x NK, 3 x EK, 5 x WK, 3 x WK Sprint,
1968 en 1972 OS

Ron Nooitgedagt (1949)

7 x NK

Wout List (1950)

1 x Ned. kampioen marathon

Trijnie Rep (1950)

7 x NK, 3 x EK, 3 x WK,
3 x WK sprint, 1972 OS

Jan Derksen (1951)

9 x NK, 4 x EK, 3 x WK

Rolf Sibrandy (1955)

6 x NK, 1 x NK sprint, 1 x EK

Ron Ket (1957)

4 x NK sprint, 3 x WK sprint

Frits Schalijs (1957)

9 x NK, 3 x NK sprint, 1 x NK afstanden,
6 x EK, 7 x WK, 1984 OS

Jan van de Roemer (1957)

6 x NK sprint, 1 x WK sprint

Coby Borst (1959-1986)

5 x NK, 3 x NK sprint,
2 x Ned. kampioen marathon

Rien Smulders (1970)

5 x NK sprint,

Rogier Pastor (1972)

5 x NK sprint, 6 x NK afstanden

Sicco Janmaat (1978)

5 x NK, 8 x NK afstanden, 1 x EK,
1 x WK, 1 x WK afstanden

Jouke Hoogeveen (1979)

2 x NK afstanden

Annette Gerritsen (1985)

9 x NK sprint, 10 x NK afstanden,
7 x WK sprint, 2006 en 2010 (zilver) OS

Youri Lissenberg (1971)

1 x Ned. kampioen marathon

Froek Zwarthoed (1972)

1 x NK, 1 x NK sprint, 1 x NK afstanden

Jarno Meijer (1978)

9 x NK, 11 x NK afstanden

Boris Kusmirak (1986)

5 x NK, 6 x NK afstanden

Sprinter versus marathon- rijder

Van Carry Geijsen en Henk Portengen tot de huidige wereldtoppers Annette Gerritsen en Jouke Hoogeveen, de Hardrijdersclub Amsterdam heeft een traditie hoog te houden. Sprintster Annette won bij de Olympische Spelen 2010 zilver op de 1000 meter. Marathonrijder Jouke werd dit seizoen derde bij zowel de Alternatieve Elfstedentocht als het Open Nederlands kampioenschap op de Weissensee én bij het NK Marathon 2012. Beiden zijn zeer professioneel met hun sport bezig maar uit de interviews die Carel Donck de afgelopen jaren met beide rijders maakte komen ook grote verschillen naar voren.

Als junioren

Jouke ging pas op z'n zeventiende schaatsen en heeft nog getraind bij Wim de Joode, maar hij hield toch vooral van het ruige werk op de publieksuren. "Die keus voor de marathon heb ik vrijwel meteen gemaakt. Ik ben niet zwaar

Pasta à la Annette

Penne, tomaatjes, spinazie, pijnboompitjes, parmezaan, een beetje van dit en een beetje van dat, gerookte makreel erbij et voilà! Gezond en lekker

gebouwd, heb dus niet de spieren van een sprinter. Daarnaast vind ik de sfeer in de marathonwereld prettiger dan die van het langebaanschaatsen. Wij hebben in de kleedkamer en voor de start een vrij ontspannen sfeer – in de langebaanwereld is de druk groter, daar is het veel meer ieder voor zich.”

Annette schaatste aanvankelijk vooral voor de fun. Het jaar dat ze van de junioren B naar de junioren A ging herinnert ze zich als een goed

jaar. Ze kreeg de smaak te pakken. “Een aantal mensen dacht dat ik niet veel meer kon dan 100 meter sprinten, maar uiteindelijk kwam ik toch in Jong Oranje, samen met Ireen Wüst, Sven Kramer en Arjen van der Kieft. Dat was een hele overgang: van drie keer per week naar iedere dag trainen. Discipline en verantwoordelijkheden begonnen te tellen: je moest zorgen dat je spullen altijd in orde waren, de trainingsschema’s waren heilig. Aan de andere kant wist ik eigenlijk nog niks over mijn eigen lichaam – dat moest ik allemaal ontdekken. In het algemeen kan je zeggen dat het geleidelijk is gegaan: vanuit plezier werd het steeds serieuzer.”

Trainen én werken...

Annette traint gemiddeld 25 uur per week. “In mijn schema’s staat precies wanneer ik wat

moet doen: fietsen, krachttraining, rust, hoe lang, hoe intensief, op welke dagen. Dat programma werk ik af, en voor de rest ben ik vrij. Twee keer per week doen we één à anderhalf uur squats en het zogenaamde 'voorslaan' (met gewichten). Verder werken we aan core stability en doen we allerlei sprongvormen. In de zomer meer dan in de winter, het is een opbouw van jaren. Belangrijk is de dosering. Daarbij gaat het erom de beste piek te vinden, zoeken naar die ene maximale belasting. Want uiteindelijk is dat ook waar het in de wedstrijd om draait.

Heel leerzaam was in dat opzicht de periode waarin ik geblesseerd was en geen krachttraining kon doen. Ik moest toen creatief zijn, leren anders naar dingen te kijken. Ik heb toen bijvoorbeeld twee keer per dag gefietst en veel op de schaatsplank gewerkt. Daardoor kon ik uiteindelijk makkelijk vier minuten diep zitten, en had ik nog steeds een goeie opening op de 100 meter.

Jouke is geen fulltime prof. Hij werkt twintig tot dertig uur per week als begeleider van autistische kinderen. Het trainen en schaatsen komt er dan bij. "Ik krijg mijn schema's van mijn trainster in Friesland, ik train dus veel alleen: fietsen, lopen, skeeleren. Vooral dat skeeleren vind ik fijn om te doen, het is een leuke wereld,

die steeds internationaler wordt. Maar in dat skeeleren word ik niet begeleid en mijn marathonploeg beslist mee over eventuele wedstrijden, of het in het schema past. Los daarvan zijn skeelerwedstrijden wel belangrijk, want ze zijn goed voor de motivatie in de zomerperiode. Afwisseling in de training is erg belangrijk. Nu in juni bestaat mijn trainingsweek uit één dag hardlopen met schaatssprongen, één dag rust, één dag duurtraining op het ijs (zomerijs in Thialf) en één dag staand peddelen op de surfplank, dat laatste is goed voor de core stability. Daarnaast veel trainingen op de fiets.

In de winter is het schema anders, bijvoorbeeld één keer per week rijden in Thialf, twee keer op de Jaap Eden-baan, en één keer per week een wedstrijd. De duurtraining gaat met een hartslagmeter in bepaalde hartslagzones. Het is belangrijk om de verschillende hartslagzones afwisselend te trainen dus veel variatie in de intensiteit van de trainingen. De vorm, het piekmoment, moet er zijn in een periode van natuurijs.'

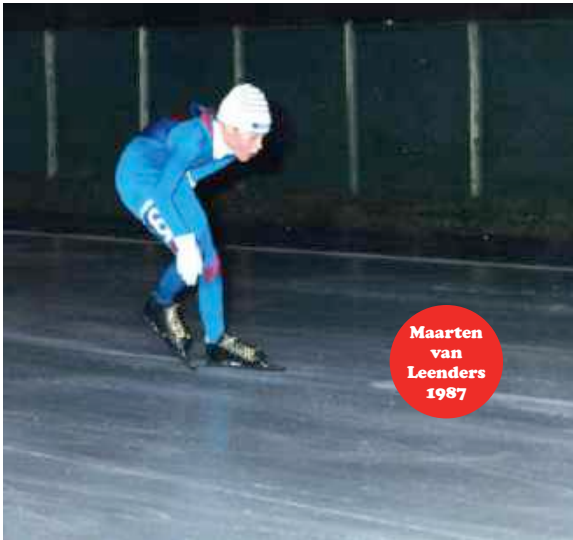
...en eten

Voor Annette zijn de trainingen in de zomer het zwaarst: "Ik merk dat ik dan meer honger heb. In de winter hebben we veel wedstrijden en daarbij ook stress. Dan heb ik minder honger maar is eten wel net zo belangrijk.

Mijn voedingspatroon is eigenlijk heel simpel. Genoeg groente, fruit, vlees en vis. Daarbij koolhydraten: rijst, pasta of aardappelen en ook veel noten en granen als muesli. Natuurlijk eet ik ook wel eens patat of taart, maar niet vlak voor een wedstrijdweekend. Als ik zwaar heb getraind en veel van mijn lichaam heb gevergd zorg ik dat ik gezond eet zodat mijn lichaam goed kan herstellen, minstens zo belangrijk als het trainen zelf.

Voor Jouke geldt dat hij in een natuurijsperiode echt alles eet, ook vette dingen. "Dan raak ik kennelijk veel kwijt en moet er veel worden ingenomen. Bij een natuurijswedstrijd van 200 kilometer komt het moment van de waarheid na zo'n 150 kilometer. Dan zijn je suikers op, je spieren leeg, dan willen je benen opeens niet meer. Dan komen de beslissende demarrages, en het is zaak om te wachten, de krachten te sparen tot dat moment. Tijdens de wedstrijd moet je blijven drinken, zo'n drankje waar alles in zit. Die drankjes kan je na het wedstrijdseizoen niet meer zien!

Na zo'n zware wedstrijd heb je eigenlijk een paar weken nodig om te herstellen, maar in een natuurijsperiode krijg je die meestal niet. Dus is het zaak om de juiste keuzes te maken en voor én na de wedstrijden natuurlijk veel koolhydraten zien binnen te krijgen."

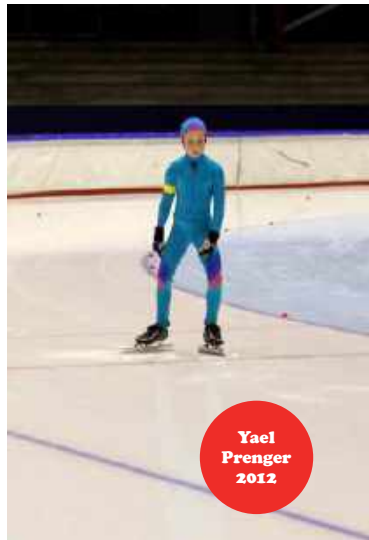
**Maarten
van
Leenders
1987**

Geschiedenis van een schaatspakje

Voordat de HCA wedstrijdpakken in de kleinste maat verkrijgbaar waren, was er al hét HCA-wedstrijdpakje. Midden jaren tachtig maakte Marja van Leenders dit lichtblauwe pak voor haar zoon Maarten. Het pak viert inmiddels een eigen jubileum, al zo'n 25 (!) jaar schaatsen er kinderen in: Na Maarten van Leenders waren dat Jeltje Janmaat, Daphne Postma, Annette Gerritsen, Jip van de Bos en later ook haar zusje Anna, Beeke van Wingaarden en meest recent Yael Prenger. Marja heeft haar pupillen in de loop van al die jaren niet alleen de juiste schaatstechniek bijgebracht, maar er ook voor gezorgd dat ze piekfijn gekleed aan de start stonden!

**Michiel
Muller
1995**

**Yael
Prenger
2012**

**Jeltje
Janmaat
1993**

**Annette
Gerritsen
1996**

**Beeke van
Wingarden
2007**

**Jip van
den Bos
2006**

**Anna van
den Bos
2009**

Het tijdperk van Van Leenders

Met de viering van het 50-jarig jubileum komt er ook een einde aan het tijdperk van Van Leenders. Gerrit van Leenders heeft vijftien jaar deel uit gemaakt van het bestuur, waarvan acht jaar als voorzitter. Samen zijn Gerrit en Marja zo'n dertig jaar gezichtsbepalend geweest voor de vereniging; van het jeugdschaatsen tot het bestuur en van training tot startschot. En samen vertellen ze over hun club en hun rijders.

Hoe zijn jullie met HCA in aanraking gekomen?

"In seizoen 82/83 zat onze dochter Manon voor het eerst op jeugdschaatsen, bij een andere Amsterdamse vereniging. We zagen toen op de baan een groepje begeleiders die zo enthousiast met die kinderen omgingen, veel leuker dan het groepje waar Manon in zat. Dat bleken de groepen van HCA te zijn. En die kenden we wel, want Marja was vroeger buurmeisje en vriendinnetje van de zusjes Geijssen. Het volgende seizoen reden Manon en Maarten ook bij HCA.

Het duurde toen maar even of ons werd gevraagd ook instructeur te worden. Je raakt zo langs de baan in gesprek en we lieten vallen dat we bij de eerste vereniging van Manon dachten 'dat kunnen we zelf beter'. Een paar jaar later was Marja coördinator van het jeugdschaatsen."

Die seizoenen in de eerste helft van de jaren tachtig waren niet bepaald de hoogtijdagen van HCA.

"HCA bestond uit maar een klein aantal trainingsgroepen met wel hele goede rijders. Cees Lissenberg trainde een groep jeugd, met echt sterke rijders. Dat trok junioren van andere Amsterdamse clubs naar HCA, Danielle Leijen van Jaap Eden bijvoorbeeld en Rogier Pastor. Er was weinig jongere jeugd. De HCA was een hardrijdersclub. Dat gaf ook strubbelingen toen de club wél ging groeien. Er kwamen meer leden die niet heel hard reden en men vond het geen hardrijdersclub meer. Dat heeft wel tot wat opzeggingen geleid, ja."

Vanaf 1985 is Gerrit het wedstrijdsecretariaat gaan runnen. Op zijn initiatief zijn er toen ook wedstrijden voor de jongste pupillen in het schema opgenomen.

Een van de andere initiatieven die jij genomen hebt, Gerrit, is het organiseren van een interclubwedstrijd. Hoe is dat ontstaan?

"De eerste interclubwedstrijd was een jubileumwedstrijd ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan in 1988. In die tijd organiseerden Jaap Eden en HCA om en om op de zaterdag een wedstrijd. Als jubilerende vereniging kreeg je een avond extra. Behalve de verenigingen van de baan hebben we er een stuk of vijf van buiten uitgenodigd. Na

het succes van die eerste jubileum-interclub zijn Arie Griffioen en ik gaan onderhandelen of wij niet, net als de Jaap Eden had voor de Oosterbeekse Sportprijzen Trofee, een extra avond konden krijgen om een interclub te organiseren. En dat is toen gelukt. Na het overlijden van Willem Augustin hebben we, om hem blijvend te eren als trainer van het eerste uur, er de Willem Augustin Bokaal van gemaakt.”

Toen jullie net bij HCA actief waren, in 1985, is er een trainingskamp in Inzell georganiseerd. Daarna is dat niet meer voorgekomen.

“Ja, in '85 hebben we toen de Elfstedentocht gemist. Terwijl we best terug hadden kunnen gaan, want wij waren met onze eigen auto. Maar ja, 't was wel/niet/wel/niet. En toen dus gemist... Dat deed pijn, hoor.

“Daarna hebben we nog diverse pogingen gedaan, maar er kwam niet of nauwelijks respons, behalve wat losse groepjes die zelf gingen. Nu gaat iedereen op eigen gelegenheid. Dat was toen veel minder.

“Wij zijn geen vereniging, wel op de ijsbaan, maar niet daaromheen. Anders dan bij een club uit een dorp, komen de rijders overal vandaan. Dat is een zwakte want waar te verzamelen voor bijvoorbeeld een wielrengroep zomers? Maar het is ook de kracht, HCA is nog steeds de grootste club op de Jaap Edenbaan.”

Van Sicco Janmaat via Annette Gerritsen tot de huidige talenten, jullie hebben in die dertig jaar nogal wat rijders als pupillen op hun eerste wedstrijden begeleid.

“Ja, er waren eigenlijk steeds groepjes met goeie rijders, steeds aanwas. We zijn jaren achtereenvolgend met vier of vijf rijders naar het pupillentoernooi in Groningen geweest. Soms miste er wel eens een leeftijdsgroep, maar er zijn heel veel seizoenen geweest met HCA-ers als de beste van de baan. Nu is het bij de pupillen iets minder, uit het jeugdschaatsen en bij Duosport vandaan komt op het moment niet veel. Dat trekt ook wel weer aan.”

Maar jullie gaan dat als coach en trainer in ieder geval niet meer meemaken...

“Wij willen voorkomen dat we vanwege ouderdom en overjarigheid van het ijs gestuurd worden. Dus hebben we nu zelf gezegd dat we stoppen. En van ons denk je misschien nog niet dat we oud en breekbaar zijn... dat willen we ook vóór zijn. Kijk maar naar Wim de Jooede, die had al aangekondigd dat het zijn laatste seizoen zou zijn. Dat waardeerden we toen zeer. Helaas overleed hij toen in januari op het ijs achter zijn huis.

Lang niet iedereen staat stil bij wat een werk het coördineren van al die wedstrijden en trainingen is... Het is tijd dat een jongere generatie het overneemt.”

De schaatsshelden van nu

HCA is nog steeds dé vereniging voor aankomende en al jarenlang actieve hardrijders, zoals uit het volgende overzicht mag blijken.

Alex van de Outenaar is al lang, en met succes, de trainer van de baanselectie. HCA-er Frerik Scheffer, nu junior A1 in de gewestelijke selectie en 10e op het laatste NK allround voor junioren, is uit zijn ploeg afkomstig.

Simonette Meijer en Dennis Pont verzorgen samen de trainingen van de C-selectie waarin nu Jelle de Boer, Myrte Sandu en eerstejaars C Kristie van Leest rijden. Jelle werd negende op het NK junioren én op het NK Marathon voor junioren van 2013. Hanno Dahmen, elders trainend, werd zesde op het NK junioren.

Pupil B Anna van de Bos was dit jaar tweede op het Nederlands Pupillen Toernooi en won de landelijke marathon voor pupillen B. Zij mag dit jaar de Vikingrace rijden, de internationale langebaanwedstrijden voor 11 t/m 16 jarigen, net als haar zusjes Jip en Lisa, Myrte Sandu en Jochem van Lith in voorgaande jaren.

Ook Ruud Bouwmeester, Astrid Janssen, Sietse van der Werff en André van Zaane (leden van de masterselectie Loon Masters Amsterdam) en Joke Wittenberg doen van zich spreken.

Nachtelijke rondjes

Halverwege de jaren zestig bedacht de toenmalig voorzitter van de HCA dat het wellicht een goed idee was als Elfstedenrijders het rijden in het donker zouden kunnen oefenen. Op kerstavond 1966 om 11 uur 's avonds was het zover. De eerste nachtprestatietocht werd verreden op de Amsterdamse Jaap Edenbaan. Een groot aantal toen bekende lange-afstandrijders nam deel aan deze tocht over 111 ronden.

De nachtprestatietocht bleef, onder de naam 'Nacht van Amsterdam'. Voor de een werd het een wedstrijd, voor anderen bleef het een prestatietocht. Verschillende bronnen melden dat deze 111 Ronden van de late jaren zestig de eerste aanzet was voor het marathonschaatsen in Nederland. In het boek 'Schaatsen' van Marten Horstman is de volgende passage terug te vinden (pag. 12): Deze activiteit beperkte zich in eerste instantie tot een puur recreatief toerbeuren maar zou later meer wedstrijd-

Toen Nederland in de greep van de Elfstedenkoorts was, vlak na de tochten van 1985 en 1986, stonden er zo'n 700 rijders aan de start.

gericht worden. Het evenement trok naast veel regionale rijders ook een aantal lange afstandrijders van andere banen. De in Amsterdam ontwikkelde gedachte om een passende wedstrijd te organiseren voor lange afstandrijders vond op andere plaatsen navolging.

Ook Henk Gemser heeft er in zijn 'Handboek Wedstrijdschaatsen' over geschreven (pag. 187): Tussen 1965 en 1969 organiseerde André Koorstra voor het eerst op de Jaap Edenbaan een wedstrijd over 10 km met een groepsstart en een z.g. nachtprestatietocht over 111 ron-

den. Uit de tekst van Henk Gemser blijkt dat er een wedstrijd én een tocht werden verreden. De schaatsers kwamen vanuit het hele land om op de zaterdagavond de lange afstanden in wedstrijdvorm te kunnen rijden. Dat er deelnemers uit Zeeland kwamen, was niet ongewoon. Drie jaar lang werd er geen nachtprestatietocht gereden, maar dankzij een sterke lobby vanuit HCA bij de directie van de Jaap Edenbaan is het in 2002 toch weer mogelijk. Udo Meijer, Tineke Tonkes en hun team wisten wat er te doen stond. In recordtijd werd de tocht georganiseerd, uitnodigingen verstuurd, spandoek, posters, startkaarten en medailles gemaakt en er zelfs nog aan gedacht om Herman Blom te eren die voor de 35e keer meerijdt.

De HCA organiseert nog steeds ieder jaar een nachtprestatietocht, de 111 Ronden en de deelnemers komen van alle clubs van de Jaap Edenbaan en van v er daarbuiten. Maar in plaats van op Kerstavond vindt de 111 Ronden nu in de eerste helft van november plaats en is de start om 11 over 11 's avonds. Dat doet een carnavalstintje vermoeden. De 11 in de starttijd en in het aantal ronden is en blijft echter

een verwijzing naar de Elfstedentocht. Omdat de 111 Rondes niet op een werkdag gepland wordt, wisselt de datum. Dus rijden op de 11e van de 11e behoort dus wel degelijk tot de mogelijkheden, zoals in 2011.

Udo Meijer is sinds jaar en dag organisator van de 111 rondes: "De sfeer is altijd geweldig: met alleen de binnenverlichting aan krijg je altijd een feeëriek plaatje."

Bij de jubileumeditie in november 2012 reden er 220 schaatsers mee. Meer dan in normale jaren, maar lang niet zoveel als toen Nederland

in de greep van de Elfstedenkoorts was vlak na de tochten van 1985 en 1986. Toen waren het zo'n 700 rijders. Dat het evenement wel leeft, blijkt ook op schaatsforum.nl. In de loop der jaren hebben min of meer getrainde rijders elkaar tips aan de hand gedaan over hoe je die rondes in moet delen, hoe lang je erover mag en kan doen, of het voor ongetrainde rijders in spijkerbroek haalbaar is en een jaar later van diezelfde discussiedeelnemer dat hij inmiddels een echte schaatsoutfit heeft en het dat jaar wel serieus gaat proberen.

Amsterdamse hardrijders

De komst van de Jaap Edenbaan (en van de HCA kort daarna) betekende dat Nederlandse hardrijders 's winters ook in eigen land op het ijs konden trainen. In de beginjaren was de HCA dan ook uitsluitend op wedstrijddrijders gericht die moesten voorschaatsen om tot de trainingen toegelaten te worden. Die ballotage verdween maar steeds als de vereniging groeide, laaide de discussie over het wel of niet toelaten van toerrijders weer op. Ook de start van de jeugdschaatsgroepen was niet onomstreden. Met ingang van seizoen 97/98 zijn de trainingsuren van de donderdag, de avond waarop alle leden trainen, verplaatst naar woensdag en vrijdag. Tot in 1999 werd er over getreurd... Maar wie nu het trainings-schema bekijkt ziet dat er op dinsdag, woensdag, vrijdag én zaterdag trainingsuren zijn én twee recreatie-uren op donderdag. Ans Gerritsen heeft van alle trainingsgroepen foto's gemaakt, sommige groepen geheel in HCA-kleuren, andere wat gemengder. Maar allemaal gemotiveerde hard rijdende HCA-ers, van de pupillen tot de masters. Onveranderd in al die jaren is de zorg van het bestuur over de beperkte wedstrijddeelname van de senioren. We zijn toch immers hardrijders?

**Danielle
Leijen**

**Danielle
Leijen**

**Miranda
Hulst**

**Sjanie
Bon**

**Herman
Offerman**

**Frits
Schalij**

**Herman
Offerman**

**Marijn
Koopman**

**Danielle
Leijen**

Cees
Lissenberg

Udo
Meijer

Ans
Gerritsen

Gerrit
van
Leenders

Henk
Veen

Henk Veen

Herman Offerman

Josje Heikoop

Niels Comendeur

**Marijn
Koopman**

**Udo
Meijer**

**Jaap van
der Spek**

Bestuursleden

1963 - 1966

Gossen Roos - voorzitter
G. Witteveen - secretaris
Herman Buijen - secretaris/penningmeester († 1986)

1967 - 1969

Andre Koornstra - voorzitter
F. de Groot - secretaris
Wim Dirks - penningmeester

1969 - 1976

F. de Groot - voorzitter
Gauke Nijholt - secretaris
Henk Befort - secretaris († 1976)
Wim Dirks - penningmeester

1976 - 1984

Ted Vermeulen - voorzitter
Henk Befort - secretaris († 1976)
Netty Corbijn - secretaris
Wim Dirks - penningmeester
Wim Vermeulen - penningmeester

1984 - 1986

John van Diepen - voorzitter
Els van Hemert - secretaris
Hetty ter Meulen - penningmeester

1986 - 1993

Arie Griffioen - voorzitter
Udo Meijer - secretaris
Paulien Bongers - secretaris
Kees Hoogeveen - secretaris
Hetty ter Meulen - penningmeester
Bart Postma - penningmeester
Michiel van Loon - penningmeester

1993 - 2005

Gerrit van Leenders - voorzitter
Albert Gerritsen - plv. voorzitter
Kees Hoogeveen - secretaris
Gerrie Hoejenbos - secretaris († 2012)
Michiel van Loon - penningmeester
Bart Postma - penningmeester
Albert Gerritsen - penningmeester
Femke Broere - penningmeester

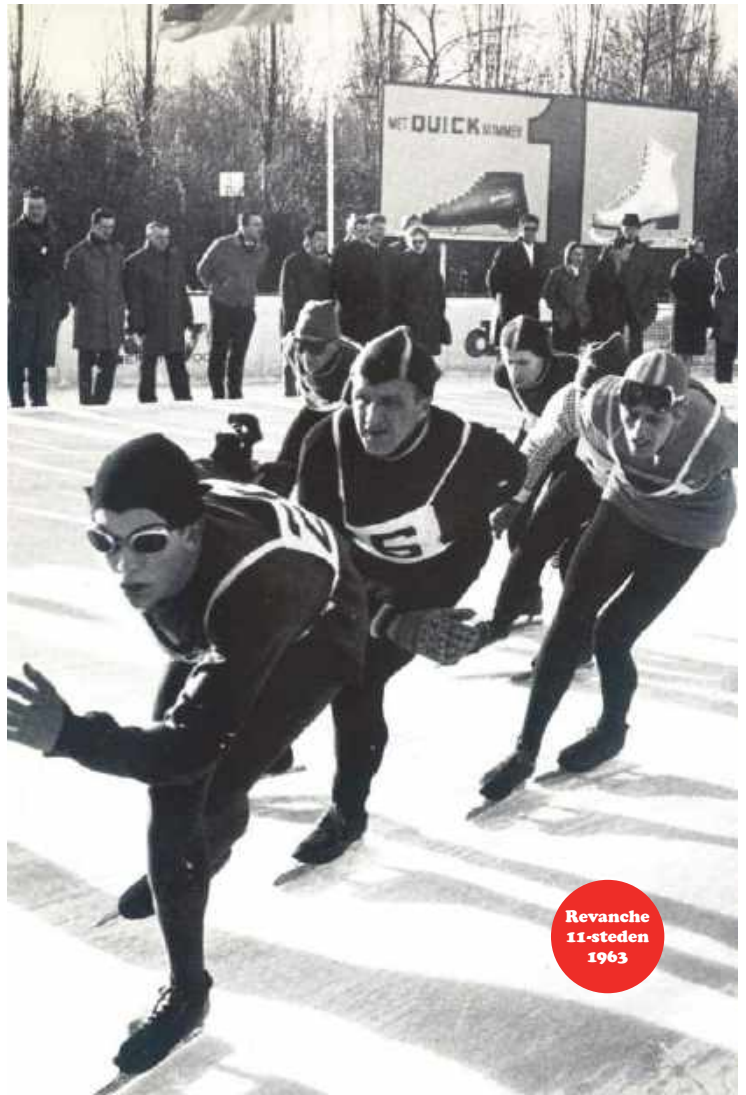
2005 - heden

Albert Gerritsen - voorzitter
Gerrie Hoejenbos - secretaris († 2012)
Wim Heikoop - secretaris
Udo Meijer/Joke Wittenberg - penningmeester

Trainers

Theo Ekelschot
Johanna Trooster
Dirk Zuidert
Wim De Joode
Willem Augustin
Cees Lissenberg
Dirk Zuider jr.
Marja Van Leenders
Udo Meijer
Ans Gerritsen
Herman Offerman
Gerrit van Leenders
Kees de Vrij
Rutger Tijssen
Henk Veen
Herman van der Meulen
Sjanie Bon
Danielle Leijen
Frits Schalijs
René van der Hauw
Jaap van der Spek
Udo Meijer
Sjani Bon
Josje Heikoop
Marijn Koopman
Frits Schalijs
Niels Commandeur
Miranda Hulst
Wim Heikoop

Revanche
II-steden
1963

Jong geleerd...

De historie van het jeugdschaatsen bij HCA gaat niet zover terug als die van de club zelf. Pas in februari 1976 wordt een speciaal ingesteld jeugdschaatsuur als nieuwtje in de Op Uw Plaatsen gepresenteerd. Vanaf dat moment is in de OUP regelmatig iets te lezen over het wel en wee bij het jeugdschaatsen.

Dat eerste jeugdschaatsuur is op de zaterdagochtend en bedoeld om kinderen die nog geen lid zijn van een schaatsclub vertrouwd te maken met het schaatsen. Vanuit HCA doen 55 kinderen mee die in de OUP aangespoord worden om zo goed te blijven trainen als ze nu doen, dan kunnen ze het seizoen erop lid worden van HCA én wedstrijden gaan rijden.

Na een kortstondige leegloop trekt het aantal jeugdschaatsers vanaf eind 1982 weer aan, en dat is vooral dankzij de inzet van bestuurslid Marianne de Kock-Garms. In september 1983

is er voor het eerst sprake van jeugdschaatsen op zaterdagmiddag. Aan het begin van dat seizoen gaan 21 kinderen met een HCA-muts het ijs op, maar in december zijn het al 53 kinderen met zes begeleiders. Begeleider Kees Commandeur geeft in de OUP een beschrijving van wat de kinderen wordt geleerd. Voorop staan oefeningen als recht op de schaats staan en evenwichtsoefeningen en daarnaast is er veel pret met spelletjes als tikkertje, estafette en natuurlijk het rondjes rijden.

In juli 1985 komt het jeugdschaatsen in het takenpakket van vice-voorzitter Arie Griffioen, maar Hetty ter Meulen neemt de feitelijke coördinatie op haar schouders. De toeloop is nu zó groot dat er bij 85 kinderen een stop moet worden gezet. Met de acht begeleiders passen er niet meer op de beschikbare 75 meter ijs...

Met ingang van het seizoen 1987-1988 nemen Marja en Gerrit van Leenders de coördinatie over. Begeleider Ciska Stark geeft in mei 1989 een beeld van hoe het bij een schaatsles toe gaat. Ze raadt aan houten schaatsen verplicht te stellen en om ouders te stimuleren begeleider te worden, maar ze vindt ook dat er te wei-

nig ruimte op het ijs is om goed uit de voeten te kunnen.

Marja en Gerrit van Leenders geven in mei 1991 het stokje door aan Ineke Deutekom en Bart Postma. Marja mag trots zijn dat dankzij haar inzet veel kinderen zijn doorgestroomd naar het wedstrijdschaatsen van HCA.

Om kinderen die na hun twaalfde van jeugdschaatsen moeten maar niet op wedstrijd rijden willen, toch de gelegenheid te geven om te blijven schaatsen, wordt in het seizoen 1992-1993 begonnen met een uur voor dertien tot zestien jarigen op vrijdag.

Aan het begin van dat seizoen neemt Els Koopman de plaats in van Bart Postma. Samen met Ineke Deutekom heeft ze zeven seizoenen lang de touwtjes in handen. In de OUP komt een vaste rubriek met als titel 'Jeugdschaatshoek' en een jeugdpuzzel. En, nauwelijks veranderd in al die jaren, aanwijzingen voor de schaatsen (easy gliiders of houten noren) en de kleding (de muts beschermt het hoofd en handschoenen verplicht!).

In het voorjaar van 1999 wordt Mieke Muller coördinator van het jeugdschaatsen. De 'Jeugdschaatshoek' heet inmiddels 'Jeugdschaatskrabbels'. De start van seizoen 2001/2002 verloopt moeizaam: zomerse temperaturen, na vijf weken arriveren de abonnementen pas en die staan dan ook nog vol fouten. Maar op het programma als vanouds een bezoek van de Sint, de Elfstedentocht (kom verkleed naar de baan!) en de aansporing voor de oudste kinderen die misschien wel willen gaan wedstrijd schaatsen om eens op een HCA-avond te komen kijken. Ook de ouders doen van zich spreken in die jaren. De een bewonderend, de ander om zichzelf voor te stellen nadat ze van ouder tot jeugdschaatsleider bevorderd is.

In mei 2007 neemt Kaja Oehler het over. Kaja begint het seizoen met in de Jeugdschaatskrabbel een uitleg te geven van de voorbereiding vóór het seizoen: schaatssprongen en diepzit-oefeningen. En niet vergeten je schaatsen te slijpen! Seizoen 2008/2009 is bijzonder, want voor het eerst sinds lang is er natuurijs. Voor veel jeugdschaatsers zal het de eerste keer zijn geweest dat ze dat meemaken.

Sinds begin 2012 is Josje Heikoop de coördinator, zelf van jongs af aan lid van HCA.

De coördinator is de spin in het web, maar het moge duidelijk zijn dat er zonder de vele (vrijwillige) jeugdschaatsleiders niets van terecht komt. Het diplomaschaatsen, inclusief het schaatsen achter de Jagermeester, en de uitreiking van de diploma's zijn de hoogtepunten, net als de komst van Sinterklaas en de Elfstedentocht. Evenementen waar de kinderen veel plezier aan beleven. In de loop der jaren zijn heel wat jeugdschaatsers naar het wedstrijd-schaatsen doorgestroomd en een aantal van hen hebben naam gemaakt in het topschaatsen. Maar minstens zo belangrijk is het plezier dat alle HCA-jeugdschaatsertjes op het ijs hebben.

Jeugdschaatsen anno 1990 volgens Anton

Ik ben Anton Smit, 9 en een half jaar en zit al drie jaar op jeugdschaatsen. Ik heb les van Johan Middendorp, met nog 10 kinderen samen. Wij doen allerlei oefeningen, zoals slalom, starten, remmen, op een been schaatsen, in de schaatshouding schaatsen. Onze trainer zegt: "knien bij elkaar houden", "schaatsen recht naar voren", "goed opzij afzetten", "armen naar voren zwaaien", door je knien zakken" enz. Soms ga ik na het schaatsen een rondje lopen. Het leukste vind ik een rondje rijden.

Berlijn, Zakopane, Inzell, Baselga di Piné...

Teams van de HCA schaatsten door heel Europa

Polen

In januari 1970 reisden zes rijders met coaches Johanna Trooster en Dirk Zuidert af naar Polen om met teams uit Duitsland, Tsjechië, Roemenië en Polen natuurlijk, deel te nemen aan de wedstrijden om de Hohe Tatra Bokaal. Een hele lange reis, maar niet voor niets: de wedstrijd werd gewonnen bij zowel de jongens als de meisjes.

Dat reizen naar Oost-Europa vóór de val van de Berlijnse muur geen sine cure was, bleek later die maand toen een team van tien rijders bij de Tsjechische grens rechtsomkeert moest maken. Vlak voor ze daar aankwamen was de oekaze uitgevaardigd dat alle reizigers uit West-Duitsland een pokkenbriefje moesten tonen... en dat hadden onze rijders niet!

Oost-Berlijn

Drie jaar later, in februari 1973, gingen tien rijders, een damesteam en twee heren teams, voor een lang weekend naar Oost-Berlijn. De reis verliep voorspoedig, maar de zware industrie in en om Berlijn zorgt voor grote zwarte roetvlokken op het ijs. Veel slijpen dus! De dames werden verdienstelijk derde, net als de Heren I. Heren II vochten zich via goede 5000 me-

ters van de negende plaats terug naar de zesde. In 1990 lukte het om een groep Russische schaatsers naar Amsterdam te laten komen en Cees Lissenberg en Peter ter Meulen reisden met een groep junioren naar Moskou om aan een sprintkampioenschap deel te nemen.

Baselga di Piné

Schaatsen op 1000 meter hoogte, in de Dolomieten. Voor iedere Amsterdamse rijder een droom! In 1988 was het zover, 38 HCA-ers reisden af naar Italië, naar Baselga di Piné. Behalve dat daar een nieuwe kunstijsbaan lag, was er vlakbij ook een groot meer, mét natuurijs! Dus marathon op natuurijs, langebaanwedstrijden op de kunstijsbaan en ook nog een dag skiën, wandelen, zonnen, Italiaanse achtigangen maaltijden...

In de jaren erna zou de HCA nog een aantal malen terugkeren naar Baselga: de jeugd deed in 1989 mee aan een internationaal toernooi en won goud en brons. Begin jaren negentig was de HCA steeds met een aantal marathonrijders vertegenwoordigd in het Amsterdamse team dat aan de 24 uur van Baselga di Piné meedeed. Eenmaal lukte het een heel HCA team met Dirk Zuidert Jr. als coach, om te winnen!

24-uurs marathon

In 1992 wordt de derde 24-uurs marathon in Baselga di Piné verreden. In het Amsterdams team rijden de HCA-ers Bram Biesterveld, Niels Commandeur en John van Dijk samen met Paul Wind (Viking), Gerard Ebbinge (Amstelbocht) en Jan Warta (Holysloot). Teamleiders zijn HCA-ers Dirk Sr. en Jr. Zuidert. Greet Biesterveld heeft de verzorging in handen.

Uit het verslag dat Dirk Jr. heeft bijgehouden:

Twee uur 22 minuten gereden; Gerard valt aan - demarrage op demarrage. Hij maakt een gebaar 'met twee vingers in de neus'. Als dat maar goed gaat.

Vier uur 43 minuten onderweg. Er is wat consternatie ontstaan ivm de tussenstand. De jury vraagt elke coach naar zijn mening inzake de stand. Eén van de Russen heeft zich in zijn enkel geschopt en bloed als een rund. Jan en Greet melden dat het eten perfect is.

18.20 uur. Paul valt, Bram moet versneld het ijs op. Ongelofelijk, hij rijdt een enorm gat in twee ronden dicht.

00.27 uur. Gerard: "gdvghgg.rdomme wat is het koud". John naar de masseur, hij heeft pijn in zijn billen.

02.45 uur. Volgens Gerard is dit echt gestoord: "Ik keek op de klok en dacht: ik hoor in bed te liggen."

03.30 uur: De aanmoedigingskreet van de wedstrijd is: "blijf er maar lekker tussen".

Het wordt licht. John wil en krijgt een banaan.

08.00 uur. Team Amsterdam heeft de aanval ingezet. Er moeten twee ronden achterstand worden weggewerkt op Heerenveen. De guerrilla gaat zo'n 20 minuten door. Alle jongens rijden ongeveer 1200 meter keihard en dan wisselen. Het lukt, we staan weer gelijk met de Friezen.

Het is nog niet genoeg, binnen een uur gaan ze weer in de aanval. Demarrage na demarrage en weer rijden wij als waanzinnigen en het resultaat is 100 %. Twee ronden voorsprong op de jongetjes uit Heerenveen, dat halen ze nooit meer in.

In het laatste uur vallen wij nogmaals aan. Ze worden gek van ons. Voor de laatste 10 minuten komt John op het ijs, fantastisch. Hij pakt opnieuw twee ronden op de geknakte ploeg uit Heerenveen. Team Amsterdam eindigt op de derde plaats!

Na de wedstrijd is de koude oorlog met Friesland voorbij en zo hoort dat ook.

Pupillen op reis

De Eisschnellauf Club Grefrath organiseert al 23 jaar een sfeerol pupillentoernooi, de Förderkreis Pokal. Ieder jaar wordt HCA uitgenodigd om deel te nemen aan dit toernooi op de buitenbaan van het Niederrhein Stadion in het Duitse Grefrath. Duitsland is in dit geval tien kilometer over de grens bij Venlo, maar het is echt buitenland. De slagroom heeft geen suiker, de broodjes zijn hard en de braadworsten zeker twee zo lang als het broodje.

De pupillen rijden elk een 300 en 500 meter waarna het toernooi afgesloten wordt met een estafette. Dat laatste onderdeel maakt de wedstrijd voor de deelnemende pupillen en de ouders een onvergetelijke gebeurtenis. Spektakel

is niet van de lucht, zoals in 2010 toen Tessa Snoek het nog extra spannend maakte door buikglijdend à la Anni Friesinger over de streep te komen en het estafettestokje vanuit die onmogelijke houding aan een alert toegesnelde Serge Yoro over te dragen. Maar het HCA team onder leiding van Marja en Gerrit van Leenders bereikte dat jaar wel een mooie 2e plek in het eindklassement. Ook in ons jubileumseizoen werd het HCA team tweede.

Voor de terugreis krijgen alle rijders een traditionele 'Wegman' van de organisatie. Een broodje in de vorm van een mannetje met een pijp in zijn mond. Eén van de vele tradities die nu eenmaal horen bij een dagje Grefrath.

Kortebaan op de Amsterdamse Keizersgracht

Op zaterdag 11 februari 2012 werd voor het eerst in 15 jaar weer een kortebaanwedstrijd georganiseerd op de Amsterdamse Keizersgracht. De Keizersrace gaat over 150 meter tussen de Leidsestraat en de Nieuwe Spiegelstraat. De HCA was goed vertegenwoordigd en deed zijn naam van Hardrijdersclub Amsterdam alle eer aan.

De wedstrijd begon met de meisjes tot en met veertien jaar met HCA-sters Willemijn van der Vlucht en Anna van den Bos aan de start. Willemijn bracht het tot twee ronden, Anna kon het in de derde ronde niet tegen de latere winnares bolwerken. Bij de jongens was het Jelle de Boer, Hanno Dahmen, Laurens van der Post, Sjoerd de Boer en Diemer van der Vlucht gelukt om zich in te schrijven. Laurens lag er na twee ronden uit, Diemer moest in de derde ronde voor zijn tegenstander buigen. Hanno verloor

weliswaar zijn rit tegen Jelle, maar werd toch mooi derde. Jelle won al zijn ritten. In de finalerit had hij geluk; zijn tegenstander kwam een tiental meters na de start in een scheur en viel. Jelle mag zich dus Kleine Keizer noemen.

Alex van den Outenaar en Rogier Koopman deden bij de mannen mee. Ze werden beiden in de derde ronde uitgeschakeld.

Bij de vrouwen waren Annette Gerritsen, Anja Gerritsen, Iris Gimpel, Tessa Mokveld en de oud-HCA-leden Yuli Veen en Daphne Postma van de partij.

Annette bewees dat ze op natuurlijk nog steeds goed uit de voeten kan. Ze bereikte de finale, versloeg ook in deze rit haar tegenstandster, en mag zich nu Keizerin noemen.

Pupil en master

Bijna 10 is hij, pupil D en jongste lid van de HCA: Jordy van Wijnbergen (6 mei 2003). Via het jeugdschaatsen is Jordy dit seizoen met het 'echte' werk begonnen. Niet vreemd want bij de familie Van Wijnbergen thuis is schaatsen het gesprek van de dag. Zijn twee oudere zussen en zijn vader zijn ook actief lid van de HCA.

Jordy traint bij Wim Heikoop en rijdt de pupillenwedstrijden op woensdagmiddag en zondag. Zijn records op de 100 meter 15.17, op de 300 meter 43.06 en op de 500 meter 1.10.56. Het absolute topmoment voor Jordy was de wedstrijd in Grefrath, waar hij met coach Danielle Leijen tegen Duitse clubs mocht rijden. Bij de komende zomertraining in het Amsterdamse bos zal Jordy er zeker ook bij zijn. Houd hem in de gaten, deze toekomstige topper van onze club!

Henk Schippers (14 juni 1938) komt oorspronkelijk uit Langweer in Friesland. Hij kwam voor de lerarenopleiding naar de Randstad. Via Rotterdam en Amsterdam is hij terecht gekomen in Monnickendam, waar hij al weer veertig jaar woont. Henk is 34 jaar lid van de HCA. Hij reed elf keer de NK en één keer de WK bij de masters. Records: 500 meter 48.81, 1500 meter 2.25.07 en de 3000 meter 5.10.91.

Henk is nog vier dagen per week op de Jaap Edenbaan te vinden. Zeker 30 jaar trainde hij op de woensdagavond met de ploeg van Herman Offerman. De laatste jaren rijdt hij in de groep van Udo Meijer en Ans Gerritsen.

Tot twee jaar geleden deed Henk aan de clubkampioenschappen mee en reed hij de clubwedstrijden in Heerenveen. Afgelopen februari nog reed hij met zijn makers drie dagen op het natuurijs van de Gouwzee.

De zomertraining slaat Henk Schippers voor geen goud over, op maandag- en op woensdagavond loopt hij in het Amsterdamse bos.

De mannen achter de schermen

Jaren geleden kwam **Bart Postma** met zijn dochter Daphne bij de HCA rijden. Eind jaren tachtig werd hij penningmeester van het bestuur, nu verzorgt hij al heel lang de abonnement- en licentieaanvragen. Als beheerder van de ledenadministratie is hij ook degene die via de mail alle leden op de hoogte houdt van het HCA nieuws. Niet minder belangrijk is zijn inzet in de jurytoren: als systeembeheerder, als ET-er verantwoordelijk voor de elektronische tijdwaarneming tijdens wedstrijden, maar ook voor verwerking van de uitslagen in de Saralijsten en als wedstrijdleider. Zonder Bart geen werkende elektronische ogen op de baan! En wie goed oplet, komt Bart ook tegen in een van de trainingsuren.

Henk Veen is sinds jaar en dag trainer. Maar daarnaast is hij de man van de marathon. Henk is baancontactpersoon marathon en is er altijd, van de pupillenmarathon op de woensdagmiddag, de gewestelijke jeugdwedstrijden tot de landelijke wedstrijden. Met soms dringende oproepen per mail en op de baan zorgt hij er voor dat de Amsterdamse rijders het onderdeel marathon niet vergeten. En ook Henk heeft zijn schaatsliefde doorgegeven: zoon Luis rijdt zeker niet onverdienstelijk in de landelijke B-divisie. In 2010 won hij de Nico Waterman trofee, in 2011 werd hij tweede. In dit jubileumjaar siert hij de poster van de Skate-Run-Skate.

I.M.

Als een vereniging het vijftigjarig jubileum viert, kan het niet anders dan dat er mensen van het eerste uur niet meer onder ons zijn. Zo ook bij de HCA.

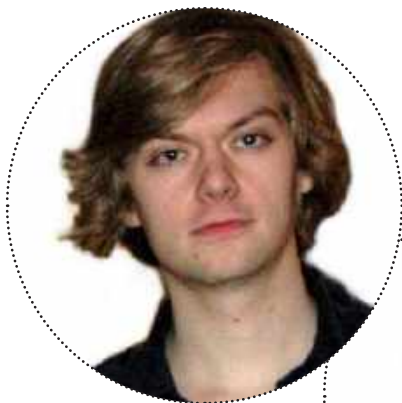
De afgelopen decennia overleden de trainers **Willem Augustin** (2004), **Wim de Joode** (2009) en **Hosse Water** (2012). Vele rijders bewaren goede herinneringen aan deze illustere trainers.

Na het overlijden van **Willem Augustin** heeft de HCA haar Interclub-wedstrijd de naam 'Willem Augustin Bokaal' gegeven.

Tevens moesten wij afscheid nemen van 'onmisbare krachten' als **Truus Muis** en **Lenie Sibeijn**. In 1997 overleed **Jan Joris Griffioen**, van jongs af aan lid en zoon van Arie Griffioen, voorzitter van 1986 tot 1996.

Begin 2012 overleed **Gerrie Hoejenbos**, secretaris van het huidige bestuur.

Het zit in de genen

Iedereen kent ze, de families van wie de naam onlosmakelijk verbonden is met een bepaalde sport of zelfs een club. Vader en zoon Cruijff, broer en zus Krajicek en om bij het schaatsen te blijven, vader Yep en zoon Sven Kramer.

Bij onze eigen HCA zijn er families die al twee en soms zelfs drie generaties in het ledenbestand voorkomen en die hun stempel op de club én het schaatsen in bredere zin gedrukt hebben: Lissenberg, Zuidert, Veen, Van Leenders. De families Lissenberg en Zuidert horen ook bij de leden van het allereerste uur.

Dirk Zuidert Sr. (1937) is een van de oprichters van de HCA én vanaf dat eerste begin trainer. Later was hij ook gewestelijk trainer. Dirk Sr. is lid van verdienste van het gewest Noord Holland-Utrecht en hij heeft voor zijn verdiensten in de schaatssport een koninklijk lintje gekregen.

Zoon Dirk Jr. (1960) heeft eveneens een indrukwekkende staat van dienst als baanselectie en gewestelijk trainer langebaan, van diverse marathonteamen en nu als trainer van de gewestelijke marathon selectie. Belangrijk wapenfeit voor de HCA: Dirk Jr. was coach van het eerste HCA-team dat de 24-uurs race in Baselga di Piné won.

Kleinzoon Olav (1990) deed zijn eerste schaatspasjes in een HCA-jack op de krabbelbaan van de Jaap Edenbaan. In seizoen 2011/12 reed hij als neosenior de 5 km op het Nederlands Kampioenschap afstanden.

Cees Lissenberg (1931) was motorcrosser, ging schaatsen om sterkere beenspieren te krijgen en heeft vervolgens al snel de motor aan de kant gezet. Hij was lid van de NVBHS en is na de oprichting meteen lid geworden van HCA. Zowel de toenmalige trainers van de HCA als de KNSB vonden Cees te oud (al dertig immers) om nog iets te bereiken en zelfs om nog trainer te worden. Maar hij kreeg toch een groep onder zijn hoede, behaalde daarmee hele goede resultaten en haalde alsnog het trainers-examen. Cees is nog altijd op de baan te vinden, als trainer van de baanselectie marathon maar ook als starter van de jeugdmarathon.

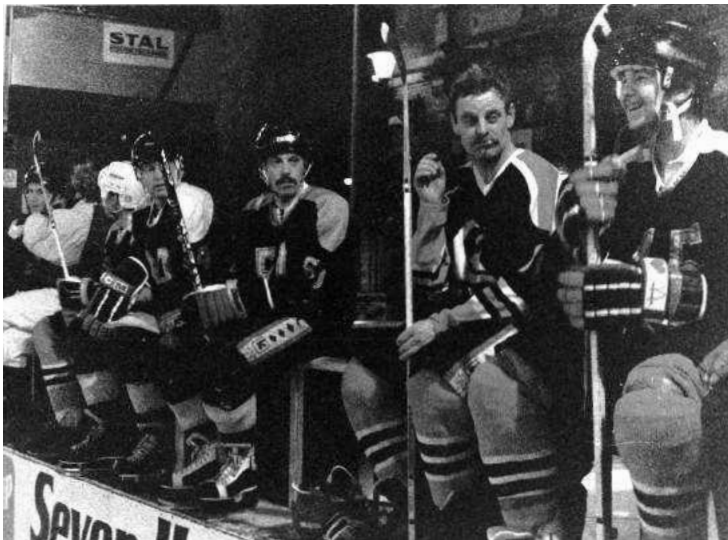

Zoon Yoeri (1971) is van jongs af aan met zijn vader mee geweest en op zijn zevende op noren gezet. Volgens vader Cees reed hij er meteen op weg. Na de jeugdselectie en de gewestelijke langebaan selectie maakte hij de overstap naar het marathonschaatsen. En met succes: in 2009 werd hij Nederlands kampioen. Vanwege een rugblessure heeft hij zijn topsportcarrière onlangs beëindigd. Inmiddels staan ook de kleinzoons Lissenberg op het ijs, in het jeugdschaats uur op zaterdagmiddag.

Niet bij schaatsen alleen...

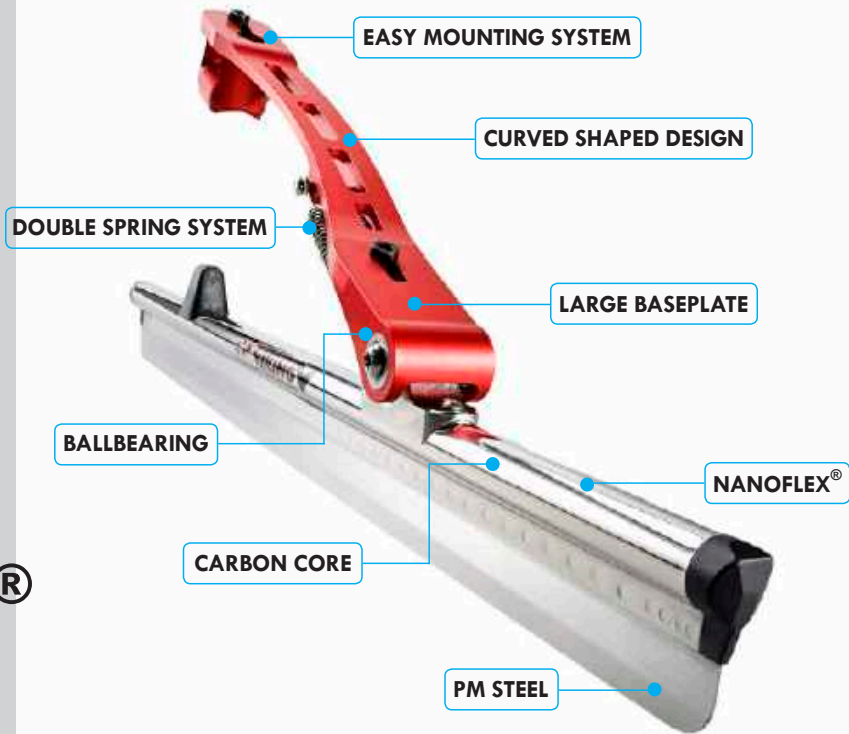
Het schaatsseizoen duurt vijf maanden en dan nog een maandje 'zomerijs', lang niet genoeg voor een heel jaar sporten. In de loop van de jaren hebben heel wat groepen HCA-ers zich op andere sportvelden vertoond. Ten eerste is daar natuurlijk de zomertraining in het Amsterdamse Bos. Een totaal andere omgeving dan de ijsbaan, maar de sport is toch wel heel nauw met het schaatsen verbonden. Dat geldt eigenlijk ook voor het fietsen. In de jaren zestig werden er onder de vlag van HCA prestatietochten gereden en toertochten voor de jeugd en ouders. Vanaf eind jaren zestig zijn er de tijdritten en zogenaamde peletonsritten eerst in de Eendrachtpolder, later op de wielervedbaan in Sloten.

Maar er waren meer 'nevenactiviteiten': voetballen bijvoorbeeld. Lange tijd is er iedere zaterdagochtend, ook weer in het Amsterdamse Bos, fanatiek gespeeld door een grote groep HCA-ers. Op landelijke, door schaatsclubs georganiseerde voetbaltoernooien stonden zij hun mannetje! En dan waren er de uitstapjes op ijs, naar het ijshockey, met een heus HCA-dames-ijshockey-team.

Nanoflex®

De Viking Nanoflex® is een combinatie van carbon en zeer dun en licht roestvaststaal met een hoge treksterkte. De schaats is van een PM bimetaal. Het nieuwe klappmechanisme heeft twee kogellagers voor het scharnieren en twee trekveren die makkelijk te vervangen zijn. De aluminium beugel is asymmetrisch vormgegeven om het sturen van de buis te benadrukken.

ALS HET AAN ONS LIGT,
STAAN WE MINIMAAL NOG

25 JAAR

VOOR U KLAAR.

DE SKEEVE SKAES
“Het warm winterse hart van Amsterdam”

BIESTERVELD **DIAMANTAIRS**

Groot in diamant en al 40 jaar het
meest vertrouwde adres

BIESTERVELD DIAMANTAIRS

40 jaar in Volendam

Feliciteert de HCA met hun gouden jubileum

~ FESTINA ~ BOSS ~ LACOSTE ~ MONDAINE ~ TW STEEL ~

Haven 16-20
1131ER Volendam
Tel. 0299-321123

www.biesterfeld.nl
diamonds@biesterfeld.nl

**Al vele
jaren uw
schaats-
specialist**

- Verkoop
- Verhuur
- Lease
- en onderhoud

www.watermansport.nl

JAAP EDEN IJSBAAN

Radioweg 64
1098 NJ Amsterdam
Tel: 020-6949884

